

EUGENIUSZ WIĄCEK

Strużki, dnia 28 listopada 1946 r. o godzinie 12.30 ja, Skobel Stefan z Posterunku MO w Tursku Wlk., działając na podstawie art. 243 § 1 i art. 245 KPK, na skutek Zarządzenia Komendanta Powiatowego MO Sandomierz Nr 1095/46, wszcząłem w sprawie wymordowania ludności polskiej przez Niemców w latach 1939–1945 dochodzenie, przy czym ustaliłem, co następuje.

Rozpytany jako świadek sołtys gromady Strużki:

Imię i nazwisko	Eugeniusz Wiącek
Imiona rodziców	Michał i Agnieszka z domu Atolów
Data i miejsce urodzenia	11 stycznia 1905 r., Strużki
Stan cywilny	żonaty, dzieci 6, od lat 1 do 15
Wyznanie	rzymskokatolickie
Zajęcie	rolnik, 12 mórg gruntu z budynkami
Wykształcenie	szkoły 3 oddziały szkoły powszechnej
Karalność	sądowo niekarany
Miejsce zamieszkania	Strużki, gm. Tursko Wielkie, pow. sandomierskiego

Zeznał, co następuje:

Wiadomym mi jest, że za czasów okupacji niemieckiej w mojej gromadzie zostało wymordowane i spalone żywcem 61 osób, w tym jedna kobieta w stanie poważnym (w ciąży). Osoby te zostały przez Niemców strzelane lub żywe rzucone w ogień płonących budynków mieszkalnych i zabudowań gospodarskich. Zeznałem, co mi było wiadomym. Na tym zapisek przesłuchania zakończyłem.